

fru Pia Christmas-Møller synes, det er spændende at have forskellige skoler, så vil jeg sige: Det er vi enige i, det kan være enormt spændende, hvis vi kan få dem til at melde klart ud.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ikke mindst det sidste indlæg fortæller, at man gerne vil det bedste, og det er jo altid godt at ville det, men det er meget naiv tænkning, der ligger til grund. Man forestiller sig altså, at man i sådan ét overskueligt værk, som kan læses af alle, kan få både fordele og ulemper objektivt beskrevet, samtidig med at man kan få fuld indsigt i, hvilke økonomiske skoler der måtte ligge bag de forskellige vurderinger. Det er fuldstændig urealistisk, er jeg nødt til at sige.

Her blander man altså en ekspertdiskussion sammen med en politisk diskussion, og det er ikke det, der er behov for. Tingene er komplicerede nok i forvejen.

Så hr. Keld Albrechtsen: Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget, selv om der måtte blive indføjet nogle bemærkninger om, at også forskellige økonomiske skoler skal repræsenteres blandt eksperterne.

Må jeg så ikke gøre indsigelse imod hr. Keld Albrechtsens påstand om, at jeg skulle være tilhænger af den monetaristiske skole. Det er ingenlunde tilfældet, men hr. Keld Albrechtsen må vel kunne give mig ret i, at det kræver ganske meget bare at forklare tankesættet bag en monetarist kontra en marxist. Det kræver ganske meget, for det har mange afledte effekter for bedømmelsen af, hvad der er en økonomisk fordel og ulempe på kort, mellemlang og lang sigt. Det må hr. Keld Albrechtsen kunne give mig ret i for derved at hjælpe sine kolleger fra SF en lille smule ud af naivitetens sand.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Jamen, det kan være, fru Pia Christmas-Møller får mulighed for endnu en gang at hjælpe mig ud af naivitetens sand – efter denne her tale altså. Men jeg skal da gerne sige, at vi ser det, vi nu laver med ØMU'en og en mulig folkeafstemning, som et utrolig vigtigt element for Danmark, også for vores eksistens som nation, hvor vi med ØMU'en kan risikere at komme til at afgive en suverænitet, som er meget stor, og som har stor betydning for os fremover.

Hvis vi skal have den debat, så mener vi, det er vigtigt, at tingene er belyst, og med al mulig respekt for demokratiet må vi gøre os alle mulige anstrengelser for at sikre os, at tingene er belyst så godt som muligt, og det her er kompliceret stof.

Det er også i modstrid med det billede, der i høj grad gælder rundt omkring i befolkningen, hvor mange faktisk opfatter ØMU'en som noget med, at man undgår at veksle, når man skal til udlandet. Nogle har måske også den holdning, at hvis man kan få dronningens portræt på den ene side af mønten, ja, så går det måske meget godt.

Jeg synes egentlig også, det har været hjulpet meget godt af de partier, der er tilhængere af ØMU'en, med denne forsimplede holdning. Regeringens materiale har heller ikke været opløftende at se, det har også været nogle skønmalier med udeladelse. Hvis vi tager Økonomiministeriets ØMU-pjece, ser vi, at det også er et skønmaleri, hvor man som begrundelse for ØMU'en siger, at den skal lette handelen, og så sparer man vel vekselomkostninger, og så nævner man gensidig forståelse landene imellem; det er meget simpelt, men det er komplicerede ting, vi snakker om.

Vi manglede også nogle redegørelser for, hvis det nu går dårligt for økonomien, hvad så? Mange af de ting, vi diskuterer nu, baserer sig jo på, at det går godt med Europas økonomi. Men hvad nu, hvis det går dårligt, hvad så? Hvad er forholdet til de central- og østeuropæiske lande med hensyn til ØMU'en?

Der er mange ting, men ikke mindst – det var jeg oppe at sige før – at jeg synes, at det, der gør det uklart, er, at eksperter faktisk også skændes, og det er uklart at se, hvor forskellene ligger, og hvorfor de forskelle ligger der. Der kunne vi se en idé i, at vi systematisk fik nogle økonomer eller andre eksperter med forskellige holdninger til at blive konfronteret med hinanden, således at de klart kunne redegøre over for hinanden, hvad det er for nogle standpunkter, de har til nogle aktuelle spørgsmål.

Det er ikke noget, der skal gå hele verden rundt, det forestiller jeg mig ikke. Vi skal ikke lave en ny økonomisk lærebog, men omkring de aktuelle spørgsmål – vi har ØMU-debatten – se på, hvad det er for nogle ting, der gør, at eksperter tolker teknikken og mekanismerne bagved forskelligt. Det er vores ønske til det her.